

det, til Ophør til den Tid, de er blevet enige om. Men her er Forholdet ganske anderledes. En Lærer eller Lærerinde kan flytte, naar de vil, og de bliver ikke ansat mod deres Villie. Men Forældrene kan faa en Lærer eller Lærerinde mod deres Villie. Ikke desto mindre kan en Lærer rejse, naar han vil, men for at Forældrene skal kunne faa en Lærer fjernt, kræves der en saa stor Majoritet, at det næsten maa kaldes Enstemmighed. Jeg sagde ogsaa før, at jeg ikke brugte Ordet Tyende til Sammenligning, thi jeg tillægger selvfølgelig Lærergerningen langt større Betydning end Tyendeforholdet. Jeg ved jo, at Læreren virker paa et langt vigtigere Felt og overfor langt flere end Tyendet.

Formanden: Folketingsmanden for Svendborg Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning, men dermed maa de korte Bemærkninger om dette Spørgsmaal være afsluttede.

Emil Petersen: Til den ærede sidste Taler vil jeg blot sige, at hans Opfattelse af Udtrykkene Mistillid og Tillid i dette Forhold ikke falder sammen med min. Det ærede Medlem synes at mene, at naar man vover en Paastand som den, at Kommunalraadene ikke i alle Tilfælde vil træffe det rette, er det et Udtryk for Mistillid. Jeg vil tro, at det ærede Medlem vil indrømme mig, at der er nogen Mulighed for, at Flertallet baade i Sogneraadet og Skolekommissionen, selv om der skal være et Flertal af $\frac{3}{4}$, dog kan træffe en Afgørelse, som ikke er rigtig. Naar det som her gælder et Menneskes Skæbne, maa man dog vel være berettiget til at kræve de samme Garantier, som naar det gælder en Krone eller to mere eller mindre i Skat. I Skattepaaligningsforholdet, som Sogneraadet dog vel bedre kan bedømme, har man ikke desmindre baade Skatteraad og Landsoverskatteraad; men naar det gælder et Menneskes Velfærd, skal de vedkommende kommunale Myndigheder altid kunne træffe det rette, og hvis man ikke tror det, udtrykker man Mistillid til dem. Jeg har megen Tillid til de kommunale Myndigheder, men ikke saa megen, at jeg mener, at de ikke kan fejle.

Schovelin: Jeg vil springe al Indledning over og gaa direkte til de politiske Bemærkninger, som jeg ønsker at gøre. Jeg skal først ganske kort omtale den berømmelige Valgdag den 20. Maj, som her

har været Genstand for saa megen Omtale og saa mange Fortolkninger. Jeg vil gerne have Lov til først at gøre opmærksom paa et Fænomen, som jeg tror, man ikke for har gjort opmærksom paa, nemlig at den Stigning i Valgdeltagelsen, som har været et Særkende for de senere Valg, denne Gang er standset. Der stemte som sidst kun 75 Procent, og i og for sig er dette under moderne Forhold, naar der er store Spørgsmaal fremme, ikke nogen særlig stor Valgdeltagelse. Jeg skal saaledes minde om, at man i Belgien ved Hjælp af Stemmepligt endogsaa har drevet Procenten op til 95—96. Og en lignende Valgdeltagelse findes ogsaa her i enkelte Kredse, det viser altsaa, at det er gør ligt at komme saa højt op. Men gennemgaar man Kredsene, viser det sig, at Valgdeltagelsen er meget forskellig: i nogle Kredse har den været stigende, men i en hel Række andre synkende. Nu hører jeg til dem, der ligesom det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) mener, at „den omvendte Gaardmand“ i alt Fald som Massefænomen turde være et Fantom; navnlig har jeg altid ment, at det vilde være urimeligt og unyttigt at lægge en Politik an derpaa. Men det turde dog være, at noget af den svigtende Valgdeltagelse rundt i mange Kredse skyldes dette Fænomen. Valgets Signatur, den afgørende og mest slaaende Kendsgerning ved det, var jo imidlertid, at det Parti, hvortil jeg har den Ære at høre, samlede 22 Procent af de afgivne Stemmer om sig og altsaa skulde have 25 Mandater, hvis man havde en redelig Valgmaade, hvis der herskede lige og almindelig Valgret i den Betydning af Ordet, at alle blev repræsenteret og ikke blot tilfældige Majoriteter i tilfældigt afskaarne Stykker af Landet. Nu gik det imidlertid saaledes, at vi i Stedet for 25 Mandater kun fik 7. Det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) sagde spøgende overfor det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Wulff), at hvis man var glad over denne Demonstration til Fordel for Forholdstalsvalgmaaden, vilde det jo have været endnu mere fortræffeligt, om det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds ogsaa var faldet, og vi var blevet endnu færre. Jeg vil dertil sige, at jeg havde ikke det fjerneste imod, at Demonstrationen var blevet fuldstændig, saaledes at f. Eks. kun jeg var blevet tilbage, skønt jeg bittert vilde have savnet mine Partifæller, ligesom jeg i dette Øjeblik savner de fem opvartende Kammerjunkere, der blev paa Valen, og ikke mindst det tidligere ærede Medlem fra Hillerød (Dinesen), hvis Ikke-Tilstede-